

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/2421,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2015,

eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 81 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 861/2007 ⁽³⁾ luotiin eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely. Kyseistä asetusta sovelletaan riitautettuihin ja riitauttamattomiin rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin vaatimuksiin, joiden arvo on enintään 2 000 euroa. Asetuksella myös varmistetaan, että kyseistä menettelyä noudattaen annetut tuomiot ovat täytäntöönpanokelpoisia ilman välimenettelyjä ja erityisesti ilman, että on tarpeen julistaa tuomio täytäntöönpanokelpoiseksi täytäntöönpaneassa jäsenvaltiossa (eksekvatuurimenettelystä luopuminen). Asetuksen (EY) N:o 861/2007 yleisenä tavoitteena on ollut parantaa oikeussuojan saatavuutta sekä kuluttajille että yrityksille vähentämällä kustannuksia ja nopeuttamalla asetuksen soveltamisalaan kuuluvia vaatimuksia koskevia riita-asiain käsittelyjä.
- (2) Komission 19 päivänä marraskuuta 2013 antamassa kertomuksessa asetuksen (EY) N:o 861/2007 soveltamisesta todetaan, että eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn katsotaan yleisesti helpottaneen valtioiden rajat ylittävien, vähäisiä vaatimuksia koskevien riita-asioiden käsittelyä unionissa. Kertomuksessa kuitenkin myös yksilöidään esteet, jotka haittaavat eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn koko potentiaalin hyödyntämistä kuluttajien ja yritysten, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä

⁽¹⁾ EUVL C 226, 16.7.2014, s. 43.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. lokakuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 3. joulukuuta 2015.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 1).

'pk-yritykset', eduksi. Kertomuksessa todetaan muun muassa, että asetuksessa (EY) N:o 861/2007 vaatimusten arvolle säädetty alhainen yläraja estää monia rajat ylittävien riita-asioiden potentiaalisia kantajia hyödyntämästä yksinkertaistettua menettelyä. Lisäksi siinä todetaan, että useita menettelyn osatekijöitä voitaisiin edelleen yksinkertaistaa kustannusten vähentämiseksi ja riita-asian käsittelyajan lyhentämiseksi. Komission kertomuksessa todetaan, että nämä esteet voitaisiin poistaa tehokkaimmin muuttamalla asetusta (EY) N:o 861/2007.

- (3) Kuluttajien olisi voitava hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia täysimääräisesti, eikä heidän luottamustaan saisi heikentää tehokkaiden oikeussuojakeinojen puute sellaisissa riita-asioissa, joihin liittyy rajat ylittävä tekijä. Eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn tällä asetuksella tuotavilla parannuksilla pyritään tarjoamaan kuluttajille tehokkaita oikeussuojakeinoja ja siten edistämään kuluttajien oikeuksien toteutumista käytännössä.
- (4) Vaatimuksen arvoa koskevan ylärajan korottaminen 5 000 euroon lisäisi tuloksekkaan ja kustannustehokkaan oikeussuojakeinon saatavuutta rajat ylittävissä riita-asioissa, erityisesti pk-yritysten kannalta. Parempi oikeussuojan saatavuus lisäisi luottamusta rajat ylittävään kaupankäyntiin ja edistäisi sisämarkkinoiden tarjoamien mahdollisuuksien täysimääräistä hyödyntämistä.
- (5) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan valtion rajat ylittäviin asioihin. Olisi katsottava, että kyse on valtion rajat ylittävästä asiasta, kun vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa tämän asetuksen sitomassa jäsenvaltiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu.
- (6) Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä olisi edelleen parannettava hyödyntämällä oikeusalalla tapahtunutta teknistä kehitystä ja tuomioistuinten käytettävissä olevia uusia välineitä, jotka voivat auttaa sivuuttamaan maantieteellisen etäisyyden sekä siitä aiheutuvat suuret kustannukset ja käsittelyn pitkän keston.
- (7) Jotta voitaisiin edelleen vähentää oikeudenkäyntikuluja ja lyhentää käsittelyn kestoja, asianosaisia ja tuomioistuinta olisi kannustettava lisäämään nykyaikaisen viestintätekniikan käyttöä.
- (8) Jos asianosaisille on annettava tiedoksi asiakirjoja eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, sähköisen tiedoksiannon olisi oltava tasavertainen vaihtoehto postitse tapahtuvalle tiedoksiannolle. Tämän vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava yleiset puitteet, jotka mahdollistavat sähköisen tiedoksiannon käytön aina, kun siihen on tarvittavat tekniset valmiudet ja kun sähköisen tiedoksiannon käyttö on osallisina olevien jäsenvaltioiden kansallisten menettelysääntöjen mukaista. Kaikessa muussa asianosaisten tai muiden menettelyyn osallistuvien henkilöiden ja tuomioistuinten välisessä kirjallisessa yhteydenpidossa olisi käytettävä mahdollisuuksien mukaan mieluiten sähköisiä viestintätapoja, jos tällaiset tavat ovat käytettävissä ja sallittuja.
- (9) Jos asianosaisilla tai muilla vastaanottajilla ei ole kansallisen lainsäädännön nojalla velvoitetta hyväksyä sähköisiä viestintätapoja, heidän olisi voitava valita, käytetäänkö asiakirjojen tiedoksiannosta varten tai muussa kirjallisessa yhteydenpidossa tuomioistuimen kanssa sähköisiä viestintätapoja, jos tällaiset tavat ovat käytettävissä ja hyväksyttävissä, vai perinteisempiä tapoja. Se, että asianosainen on hyväksynyt sähköisen tiedoksiannon, ei vaikuta hänen oikeuteensa kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa, jota ei ole laadittu sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa hänellä on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka, tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallisella kielellä tai jollakin sen paikkakunnan virallisista kielistä, jossa hänellä on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka, tai kielellä, jota hän ymmärtää, tai jos asiakirjaan ei ole liitetty käännöstä jollekin edellä mainitulle kielelle.
- (10) Jos asiakirjojen tiedoksiannossa tai muussa kirjallisessa yhteydenpidossa käytetään sähköisiä viestintätapoja, jäsenvaltioiden olisi sovellettava nykyisiä parhaita käytäntöjä sen varmistamiseksi, että vastaanotettujen asiakirjojen ja muun kirjallisen yhteydenpidon sisältö on oikea ja vastaa täysin lähetettyjen asiakirjojen ja muun kirjallisen yhteydenpidon sisältöä ja että vastaanottotodistuksen avulla voidaan vahvistaa, että vastaanottaja on saanut asiakirjat, ja vastaanottopäivä.
- (11) Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on pääsääntöisesti kirjallinen menettely. Suullisia käsittelyjä olisi järjestettävä poikkeuksellisesti ainoastaan silloin, kun asiaa ei ole mahdollista ratkaista kirjallisten todisteiden perusteella tai kun tuomioistuin asianosaisen pyynnöstä päättää järjestää suullisen käsittelyn.

- (12) Jotta henkilöitä voitaisiin kuulla ilman, että heitä vaaditaan matkustamaan tuomioistuimeen, suulliset käsittelyt sekä todisteiden vastaanottaminen kuulemalla todistajia, asiantuntijoita tai asianosaisia olisi toteutettava mitä tahansa asianmukaista tuomioistuimen käytettävissä olevaa etäviestintävälinettä käyttäen, paitsi jos tällaisen tekniikan käyttö olisi epäasianmukaista asiaan liittyvien erityisten olosuhteiden vuoksi ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin toteutumisen kannalta. Sellaisten henkilöiden osalta, joiden kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, suullinen käsittely olisi järjestettävä hyödyntämällä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1206/2001 ⁽¹⁾ säädettyjä menettelyjä.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi edistettävä etäviestintätekniikan käyttöä. Suullisten käsittelyjen toteuttamiseksi olisi toteutettava järjestelyjä, joiden mukaisesti tuomioistuinten, jotka ovat toimivaltaisia eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn osalta, saatavilla on asianmukaista etäviestintätekniikkaa, jotta varmistetaan oikeudenmukainen käsittely asiaan liittyvät erityiset olosuhteet huomioon ottaen. Videoneuvottelujen osalta olisi otettava huomioon neuvoston 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2015 antamat suositukset rajat ylittävistä videoneuvotteluista sekä Euroopan oikeusportaalin puitteissa tehty työ.
- (14) Mahdolliset oikeudenkäyntikulut voivat vaikuttaa kantajan päätökseen siitä, viedäänkö asia tuomioistuimen käsiteltäväksi. Muun muassa oikeudenkäyntimaksut saattavat estää kantajia viemästä asiaa tuomioistuimeen. Oikeussuojan varmistamiseksi rajat ylittäviä vähäisiä vaatimuksia koskeissa asioissa eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä jäsenvaltiossa perittävät oikeudenkäyntimaksut eivät saisi olla vaatimuksen arvoon nähden kohtuuttomia eivätkä suuremmat kuin kyseisessä jäsenvaltiossa kansallisesta yksinkertaistetusta menettelystä perittävät oikeudenkäyntimaksut. Tämä ei kuitenkaan saisi estää perimästä kohtuullisia vähimmäismaksuja oikeudenkäynneistä eikä vaikuttaa mahdollisuuteen periä samoin edellytyksin erillinen maksu muutoksenhausta eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomioon.
- (15) Tätä asetusta sovellettaessa oikeudenkäyntimaksuihin olisi kuuluttava tuomioistuimelle suoritettavat maksut ja kulut, joiden määrät on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä. Niihin ei olisi kuuluttava esimerkiksi korvauksia, jotka maksetaan kolmansille osapuolille menettelyn aikana, kuten asianajopalkkiot, käännöskulut, kulut asiakirjojen tiedoksi antamisesta muiden kuin tuomioistuinten toimesta taikka asiantuntijoille tai todistajille maksettavat palkkiot.
- (16) Tehokas oikeussuojan saatavuus koko unionissa on tärkeä tavoite. Jotta varmistetaan tehokas oikeussuojan saatavuus eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn yhteydessä, oikeusapua olisi annettava neuvoston direktiivin 2003/8/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (17) Oikeudenkäyntimaksujen maksaminen ei saisi edellyttää sitä, että kantajan on matkustettava siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, tai palkettava asianajaja tätä varten. Jotta menettely olisi tosiasiallisesti myös niiden kantajien käytettävissä, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, jäsenvaltioiden olisi vähintään tarjottava käyttöön ainakin yksi tässä asetuksessa säädettyistä etämaksujärjestelmistä.
- (18) Olisi selvennettävä, että eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä tuomioistuimen hyväksymä tai tuomioistuimessa tehty sovinto voidaan panna täytäntöön samalla tavoin kuin kyseisessä menettelyssä annettu tuomio.
- (19) Antaessaan eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion tai tuomioistuimen kyseisessä menettelyssä hyväksymän tai tuomioistuimessa kyseisessä menettelyssä tehdyn sovinnon täytäntöönpanoa koskevan todistuksen muulla kuin omalla kielellään tuomioistuimen olisi käännöstarpeiden ja kääntämiseen liittyvien kulujen minimoimiseksi käytettävä todistuksen vakiolomakkeen asianmukaista kieliversiota, joka on saatavilla dynaamisessa sähköisessä muodossa Euroopan oikeusportaalissa. Näiltä osin tuomioistuimen olisi voitava luottaa tässä portaalissa saatavilla olevan käännöksen oikeellisuuteen. Kuluvastuu todistuksen vapaisiin tekstikenttiin sisällytetyn tekstin tarvittavasta kääntämisestä määräytyy sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa tuomioistuin sijaitsee.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppa-oikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa (EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2003/8/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, oikeussuojakeinojen parantamisesta rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapuun kyseisissä riita-asioissa liittyvät yhteiset vähimmäisvaatimukset (EYVL L 26, 31.1.2003, s. 41).

- (20) Jäsenvaltioiden olisi tarjottava asianosaisille käytännön apua eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevien vakiolomakkeiden täyttämässä. Lisäksi niiden olisi annettava yleistä tietoa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalasta ja siitä, mitkä tuomioistuimet ovat kyseisen menettelyn osalta toimivaltaisia. Tämä velvoite ei kuitenkaan saisi tarkoittaa velvoitetta myöntää oikeusapua tai antaa muuta oikeudellista apua yksittäisen asian oikeudellisessa arvioinnissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää sopivimmista tavoista ja keinoista antaa tällaista käytännön apua ja yleistä tietoa, ja jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, mille elimille annetaan tehtäväksi näiden velvoitteiden täyttäminen. Tällaista yleistä tietoa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalasta ja toimivaltaisista tuomioistuimista voidaan antaa myös viittaamalla tietoon, joka on saatavilla esitteistä tai käsikirjoista, jäsenvaltion verkkosivuilta tai Euroopan oikeusportaalista taikka asianmukaisten tukijärjestöjen, kuten Euroopan kuluttajakeskusten verkoston, kautta.
- (21) Tietoa oikeudenkäyntimaksuista ja niiden maksutavoista sekä niistä viranomaisista ja organisaatioista, joilla on valtuudet tarjota käytännön apua jäsenvaltioissa, olisi esitettävä avoimemmin, ja tiedot olisi asetettava helposti saataville internetissä. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten toimitettava nämä tiedot komissiolle, jonka puolestaan olisi varmistettava, että ne ovat julkisesti saatavilla ja että niitä levitetään laajalti kaikilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti Euroopan oikeusportaalien kautta.
- (22) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1896/2006 ⁽¹⁾ olisi täsmennettävä, että kun riita-asia kuuluu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan, tämän menettelyn olisi oltava myös eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä kantajana olleen henkilön käytettävissä, jos vastaaja on vastustanut eurooppalaista maksamismääräystä.
- (23) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn käytettävyyden helpottamiseksi vakiomuotoisen vaatimuslomakkeen olisi oltava saatavilla paitsi eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn osalta toimivaltaisissa tuomioistuimissa myös jäsenvaltioiden asianmukaisilla verkkosivuilla. Tämä velvoite voitaisiin täyttää antamalla jäsenvaltioiden asianmukaisilla verkkosivuilla linkki Euroopan oikeusportaaliiin.

Jotta voitaisiin parantaa vastaajan suojaa, asetukseen (EY) N:o 861/2007 kuuluvissa vakiolomakkeissa olisi annettava tietoa niistä seurauksista, joita vastaajalle aiheutuu, jos hän ei riitautaa vaatimusta tai ei saavu kutsuttaessa suulliseen käsittelyyn, sekä erityisesti siitä mahdollisuudesta, että vastaaja vastaan voidaan antaa tuomio tai panna tuomio täytäntöön ja että vastaaja voidaan velvoittaa maksamaan oikeudenkäyntikuluja. Vakiolomakkeissa olisi lisäksi ilmoitettava, että voittanut asianosainen ei voi saada korvausta oikeudenkäyntikulustaan niiltä osin kuin ne eivät ole välttämättömiä tai kohtuullisia vaatimuksen arvoon nähden.

- (24) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn ja eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn vakiolomakkeiden pitämiseksi ajan tasalla komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti asetuksen (EY) N:o 861/2007 liitteiden I–IV sekä asetuksen (EY) N:o 1896/2006 liitteiden I–VII muutosten osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (25) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (26) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (27) Asetukset (EY) N:o 861/2007 ja (EY) N:o 1896/2006 olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta (EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 861/2007 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin, jotka ovat 3 artiklassa olevan määritelmän mukaisesti valtion rajat ylittäviä, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään, jos vaatimuksen arvo ilman korkoja, kuluja ja kustannuksia on enintään 5 000 euroa ajankohtana, jolloin vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Asetusta ei erityisesti sovelleta vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä (*acta iure imperii*).

2. Tätä asetusta ei sovelleta asioihin, jotka koskevat

- a) luonnollisten henkilöiden oikeudellista asemaa, oikeuskelpoisuutta tai oikeustoimikelpoisuutta;
- b) aviovarallisuussuhteita tai sellaisiin suhteisiin liittyviä varallisuussuhteita, joilla niihin sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan avioliittoon verrattavia vaikutuksia;
- c) elatusvelvoitteita, jotka johtuvat perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta;
- d) testamenttia ja perintöä, kuolemasta johtuvat elatusvelvoitteet mukaan lukien;
- e) konkurssia, maksukyvyttömän yrityksen tai muun oikeushenkilön selvitysmenettelyä, akordia tai muita niihin rinnastettavia menettelyjä;
- f) sosiaaliturvaa;
- g) välimiesmenettelyä;
- h) työoikeutta;
- i) kiinteän omaisuuden vuokraamista, paitsi jos kanne koskee rahallisia vaatimuksia; tai
- j) yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksia, kunnianloukkaukset mukaan lukien.”

2) Korvataan 3 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Kotipaikka määritetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (*) 62 ja 63 artiklan mukaisesti.

3. Se, onko kyseessä valtion rajat ylittävä asia, määräytyy sen ajankohdan mukaisesti, jona vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).”

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) lisätään 4 kohdan toiseen alakohtaan virke seuraavasti:

”Tuomioistuimen on ilmoitettava kantajalle vaatimuksen tutkimatta jättämisestä ja annettava tieto siitä, voidaanko tutkimatta jättämiseen hakea muutosta.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakiomuotoinen vaatimuslomake A on saatavilla kaikissa tuomioistuimissa, joissa on mahdollista aloittaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely, ja että se on saatavilla asianmukaisten kansallisten verkkosivujen kautta.”

4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on kirjallinen menettely.

1 a. Tuomioistuimen on järjestettävä suullinen käsittely ainoastaan silloin, jos se katsoo, että asiaa ei voi ratkaista kirjallisten todisteiden perusteella, tai jos asianosainen sitä pyytää. Tuomioistuin voi evätä tällaisen pyynnön, jos se katsoo asian olosuhteet huomioon ottaen, että suullinen käsittely ei ole tarpeen asian käsittelemiseksi oikeudenmukaisella tavalla. Pynnön epääminen on perusteltava kirjallisesti. Pynnön epäävään päätökseen ei saa hakea muutosta ilman, että itse tuomioon haetaan muutosta.”

5) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Suullinen käsittely

1. Jos katsotaan tarpeelliseksi järjestää suullinen käsittely 5 artiklan 1 a kohdan mukaisesti, se järjestetään käyttäen mitä tahansa tuomioistuimen käytettävissä olevaa asianmukaista etäviestintätekniikkaa, kuten video- tai puhelinneuvottelua, paitsi jos tällaisen tekniikan käyttö on epäasianmukaista asiaan liittyvien erityisten olosuhteiden vuoksi ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin kannalta.

Jos kuultavan henkilön kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, kyseisen henkilön osallistuminen suulliseen käsittelyyn video- tai puhelinneuvottelun tai muun asianmukaisen etäviestintätekniikan avulla on järjestettävä noudattaen neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1206/2001 (*) säädettyjä menettelyjä.

2. Asianosainen, joka on kutsuttu olemaan henkilökohtaisesti läsnä suullisessa käsittelyssä, voi pyytää etäviestintätekniikan käyttöä, jos kyseistä tekniikkaa on käytettävissä tuomioistuimessa, sillä perusteella, että henkilökohtaiseen läsnäoloon liittyvät järjestelyt, erityisesti niistä kyseiselle asianosaiselle mahdollisesti aiheutuvat kustannukset, olisivat kohtuuttomia vaatimukseen nähden.

3. Asianosainen, joka kutsutaan kuultavaksi etäviestintävälineitä käyttäen tapahtuvaan suulliseen käsittelyyn, voi pyytää saada olla henkilökohtaisesti läsnä kyseisessä käsittelyssä. Jäljempänä 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laadituissa vakiomuotoisissa vaatimuslomakkeessa A ja vakiomuotoisissa vastauslomakkeessa C on ilmoitettava asianosaisille, että oikeus korvaukseen kustannuksista, jotka aiheutuvat asianosaiselle siitä, että tämä on omasta pyynnöstään henkilökohtaisesti läsnä suullisessa käsittelyssä, määräytyy 16 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

4. Päätökseen, jonka tuomioistuin on tehnyt 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun pyynnön johdosta, ei saa hakea muutosta ilman, että itse tuomioon haetaan muutosta.

(*) Neuvoston asetus (EY) 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa (EUVL L 174, 27.6.2001, s. 1).”

6) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Todisteiden vastaanottaminen

1. Tuomioistuin päättää todisteiden vastaanottamistavoista ja tuomiota varten tarvittavan todistelun laajuudesta sallittuja todisteita koskevien sääntöjen mukaisesti. Sen on käytettävä yksinkertaisinta ja vaivattominta todisteiden vastaanottamistapaa.
2. Tuomioistuin voi hyväksyä todisteiden esittämisen todistajien, asiantuntijoiden tai asianosaisten antamina kirjallisina lausumina.
3. Jos todisteiden vastaanottaminen edellyttää henkilön kuulemista, kuuleminen on toteutettava 8 artiklassa säädetyin edellytyksin.
4. Tuomioistuin voi ottaa vastaan asiantuntijalausuntoja tai suullisia todisteita ainoastaan, jos se ei voi ratkaista asiaa muiden todisteiden perusteella.”

7) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Asianosaisille tarjottava apu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset voivat saada sekä käytännön apua lomakkeiden täyttämiseksi että yleistä tietoa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalasta ja yleistä tietoa siitä, millä tuomioistuimilla kyseisessä jäsenvaltiossa on toimivalta ratkaista asia eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä. Apua on annettava maksutta. Mikään tässä kohdassa ei edellytä, että jäsenvaltioiden on myönnettävä oikeusapua tai annettava muuta oikeudellista apua yksittäisen asian oikeudellisessa arvioinnissa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan mukaisesti apua tarjoavista viranomaisista tai organisaatioista on saatavilla tietoja kaikissa tuomioistuimissa, joissa on mahdollista aloittaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely, sekä asianmukaisilla kansallisilla verkkosivuilla.”

8) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Asiakirjojen tiedoksianto ja muu kirjallinen yhteydenpito

1. Edellä 5 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettut asiakirjat sekä 7 artiklan mukaisesti annetut tuomiot annetaan tiedoksi
 - a) postitse; tai
 - b) sähköisillä viestintätavoilla
 - i) silloin, kun siihen on tekniset valmiudet ja tällaiset tavat ovat sallittuja sen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti, jossa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely toteutetaan, ja jos asianosaisella, jolle asiakirjat annetaan tiedoksi, on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti; ja
 - ii) silloin, kun asianosainen, jolle asiakirjat annetaan tiedoksi, on nimenomaisesti etukäteen hyväksynyt asiakirjojen sähköisen tiedoksiannon, tai hänellä on lakisääteinen velvollisuus hyväksyä tämä erityinen tiedoksiannotapa sen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti, jossa kyseisellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka.

Osoituksena tiedoksiannosta on annettava vastaanottodistutus, josta on käytävä ilmi vastaanottopäivä.

2. Kaikki muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu kirjallinen yhteydenpito tuomioistuimen ja asianosaisten tai muiden oikeudenkäyntiin osallistuvien henkilöiden välillä on toteutettava sähköisillä viestintätavoilla vastaanottodistutusta vastaan, jos siihen on tekniset valmiudet ja tällaiset tavat ovat hyväksyttävissä sen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti, jossa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely toteutetaan, edellyttäen, että asianosainen tai henkilö on hyväksynyt tällaisen toimitustavan tai tällä on lakisääteinen velvollisuus hyväksyä tällainen toimitustapa sen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti, jossa kyseisellä asianosaisella tai henkilöllä on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa vaadittu etukäteen annettava hyväksyntä sähköisten viestintätapojen käytölle voidaan antaa paitsi jäsenvaltioiden menettelysääntöjen mukaisilla keinoilla myös käyttäen vakiomuotoista vaatimuslomaketta A ja vakiomuotoista vastauslomaketta C.

4. Jos asiakirjojen tiedoksianto 1 kohdan mukaisesti ei ole mahdollista, ne voidaan antaa tiedoksi millä tahansa asetuksen (EY) N:o 1896/2006 13 tai 14 artiklassa säädetyllä tavalla.

Jos 2 kohdan mukainen yhteydenpito ei ole mahdollista tai jos se asiaan liittyvien erityisten olosuhteiden vuoksi on epäasianmukaista, voidaan käyttää mitä tahansa muuta yhteydenpitotapaa, joka on sen jäsenvaltion lainsäädännön mukainen, jossa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely toteutetaan.”

9) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Oikeudenkäyntimaksut ja maksutavat

1. Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä jäsenvaltiossa perittävät oikeudenkäyntimaksut eivät saa olla kohtuuttomia eivätkä suurempia kuin kyseisessä jäsenvaltiossa kansallisesta yksinkertaistetusta menettelystä perittävät oikeudenkäyntimaksut.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset voivat maksaa oikeudenkäyntimaksut sellaisten etämaksujärjestelmien avulla, jotka mahdollistavat sen, että asianosaiset voivat maksaa maksut myös muusta kuin siitä jäsenvaltiosta käsin, jossa tuomioistuin sijaitsee, tarjoamalla käytettäväksi vähintään yhden seuraavista maksutavoista:

- a) pankkisiirto;
- b) maksu luotto- tai maksukortilla; tai
- c) veloitus suoraan kantajan pankkitililtä.”

10) Korvataan 17 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Muutoksenhakumenettelyihin sovelletaan 15 a ja 16 artiklaa.”

11) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Tuomion uudelleen tutkiminen poikkeustapauksissa

1. Jos vastaaja ei ole vastannut asiassa tai saapunut käsittelyyn, hänellä on oikeus pyytää eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion uudelleen tutkimista sen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jossa tuomio annettiin, seuraavissa tapauksissa:

- a) vaatimuslomaketta ei annettu tiedoksi vastaajalle tai, jos kyse on suullisesta käsittelystä, vastaajaa ei kutsuttu käsittelyyn riittävän ajoissa ja sellaisella tavalla, että hän olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa; tai

b) vastaaja ei voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi,

paitsi jos vastaaja ei ole hakenut tuomioon muutosta, vaikka olisi voinut niin tehdä.

2. Tuomion uudelleen tutkimista on pyydettyä 30 päivän kuluessa. Määräaika alkaa kulua päivästä, jona vastaaja on tosiasiallisesti saanut tiedon tuomion sisällöstä ja on voinut ryhtyä toimiin, ja viimeistään päivästä, jona on toteutettu ensimmäinen täytäntöönpanotoimi, jonka seurauksena vastaaja menettää omaisuutensa hallinto-oikeuden kokonaan tai osittain. Määräaika ei voi pidentää.

3. Jos tuomioistuin hylkää 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön tuomion uudelleen tutkimiseksi sillä perusteella, ettei uudelleen tutkimiselle ole kyseisessä kohdassa säädettyjä perusteita, tuomio jää pysyväksi.

Jos tuomioistuin päättää, että tuomion uudelleen tutkiminen on perusteltua jollakin 1 kohdassa säädetyllä perusteella, eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on mitätön. Kantaja ei kuitenkaan menetä vanhentumis- tai määräaikojen keskeytymisestä johtuvaa hyötyä, jos tällaisesta keskeytymisestä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.”

12) Korvataan 20 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tuomioistuimen on annettava asianosaisen pyynnöstä ilman lisäkustannuksia todistus eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetusta tuomiosta käyttäen liitteen IV mukaista vakiolomaketta D. Tuomioistuin toimittaa pyynnöstä kyseiselle asianosaiselle todistuksen millä tahansa muulla unionin toimielinten virallisella kielellä käyttämällä monikielistä dynaamista vakiolomaketta, joka on saatavilla Euroopan oikeusportaalien kautta. Mikään tässä asetuksessa ei velvoita tuomioistuinta toimittamaan käännöstä ja/tai translitterointia todistuksen vapaisiin tekstikenttiin sisällytetystä tekstistä.”

13) Korvataan 21 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lomake ja tarvittaessa sen käännös täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai, jos tässä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, oikeudenkäynneissä sillä paikkakunnalla, jossa täytäntöönpanoa haetaan, käytettävälle viralliselle kielelle tai jollekin niissä käytettävistä virallisista kielistä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä.”

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Todistuksen kieli

1. Kukin jäsenvaltio voi ilmoittaa sen unionin toimielinten virallisen kielen tai ne viralliset kielet, jotka eivät ole sen omia mutta joiden käytön se voi hyväksyä 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun todistuksen osalta.

2. Käännös 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun todistukseen sisällytetyistä tuomion asiasisältöä koskevista tiedoista on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.”

15) Lisätään artikla seuraavasti:

”23 a artikla

Tuomioistuimessa tehdyt sovinnot

Tuomioistuimen hyväksymä tai tuomioistuimessa tehty sovinto, joka on tehty eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä ja joka on täytäntöönpanokelpoinen jäsenvaltiossa, jossa menettely toteutettiin, on tunnustettava ja pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa samoin edellytyksin kuin eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio.

III luvun säännöksiä sovelletaan tuomioistuimessa tehtyihin sovintoihin soveltuvin osin.”

16) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 13 päivänä tammikuuta 2017
 - a) tuomioistuimet, joilla on toimivalta antaa tuomio eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä;
 - b) eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä varten hyväksytyt ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuomioistuinten käytössä olevat toimitustavat;
 - c) viranomaiset tai organisaatiot, joilla on toimivalta tarjota käytännön apua 11 artiklan mukaisesti;
 - d) sähköiset tiedoksianto- ja yhteydenpitotavat, joille on tekniset valmiudet ja joiden käyttäminen on sallittua jäsenvaltioiden menettelysääntöjen nojalla 13 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti, sekä jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollisesti käytettävissä olevat tavat hyväksyä etukäteen sähköisten viestintätapojen käyttö siten kuin 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa edellytetään;
 - e) mahdolliset henkilöt tai ammatit, joilla on tai joihin liittyy lakisääteinen velvollisuus hyväksyä, että asiakirjojen tiedoksianto tai muu kirjallinen yhteydenpito tapahtuu sähköisesti 13 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
 - f) eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevat oikeudenkäyntimaksut tai niiden määrääntyminen sekä 15 a artiklan mukaisesti hyväksytyt oikeudenkäyntimaksujen maksutavat;
 - g) voidaanko jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön nojalla hakea muutosta 17 artiklan mukaisesti, muutoksenhaun määräaika ja mihin tuomioistuimeen muutoksenhaku tehdään;
 - h) menettelyt tuomion uudelleen tutkimiseksi 18 artiklan mukaisesti ja uudelleen tutkimisessa toimivaltaiset tuomioistuimet;
 - i) 21 a artiklan 1 kohdan nojalla hyväksymänsä kielet; ja
 - j) viranomaiset, joilla on toimivalta täytäntöönpanon osalta, ja viranomaiset, joilla on toimivalta 23 artiklaa sovellettaessa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden tietojen myöhemmistä muutoksista.

2. Komissio saattaa 1 kohdan mukaisesti sille ilmoitetut tiedot julkisesti saataville asianmukaisella tavalla, esimerkiksi Euroopan oikeusportaalien kautta.”

17) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti liitteiden I–IV muuttamiseksi.”

18) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 13 päivästä tammikuuta 2016 määräämättömäksi ajaksi 26 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 26 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 26 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”

19) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio esittää viimeistään 15 päivänä heinäkuuta 2022 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tämän asetuksen toimivuutta koskevan kertomuksen, jossa arvioidaan

- a) tarvetta nostaa edelleen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ylärajaa, jotta saavutettaisiin tämän asetuksen tavoite eli kansalaisten sekä pienten ja keskisuurten yritysten oikeussuojan saatavuuden helpottaminen rajat ylittävissä tapauksissa; ja
- b) tarvetta laajentaa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaa etenkin palkkasaataviin työntekijöiden oikeussuojan saatavuuden helpottamiseksi työntekijän ja työnantajan välisissä rajat ylittävissä työriita-asioissa, sen jälkeen, kun on arvioitu tällaisen soveltamisalan laajentamisen kokonaisvaikutuksia.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotuksia.

Tätä varten ja viimeistään 15 päivänä heinäkuuta 2021 jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä tehtyjen hakemusten lukumäärästä sekä eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettujen tuomioiden täytäntöönpanopyyntöjen lukumäärästä.

2. Komissio esittää viimeistään 15 päivänä heinäkuuta 2019 Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevien tietojen levittämisestä jäsenvaltioissa, ja se voi antaa suosituksia siitä, miten tietoisuutta tästä menettelystä voitaisiin lisätä.”

2 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1896/2006 seuraavasti:

1) Korvataan 7 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kantaja voi hakemuksen lisäyksessä ilmoittaa tuomioistuimelle, kumpaa 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa lueteltua menettelyä hän pyytää sovellettavaksi vaatimukseensa myöhemmissä riita-asiaain käsittelyissä, jos vastaaja esittää eurooppalaista maksamismääräystä koskevan vastineen.

Kantaja voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa lisäyksessä myös ilmoittaa tuomioistuimelle vastustavansa asian siirtämistä 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun riita-asiain käsittelyyn, jos vastaaja on vastustanut maksamismääräystä. Tämä ei estä kantajaa ilmoittamasta tästä tuomioistuimelle myöhemmin, kunhan ilmoitus tehdään ennen määräyksen antamista.”

2) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Vastineen antamisen vaikutukset

1. Jos vastine on annettu 16 artiklan 2 kohdassa säädettyssä määräajassa, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään. Menettelyä jatketaan noudattaen seuraavissa menettelyissä sovellettavia sääntöjä:

a) asetuksessa (EY) N:o 861/2007 säädetty eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely, jos sitä sovelletaan; tai

b) muu asianmukainen kansallinen riita-asiain oikeudenkäyntimenettely.

2. Jos kantaja ei ole ilmoittanut, kumpaa 1 kohdan a tai b alakohdassa lueteltua menettelyä hän pyytää sovellettavaksi vaatimukseensa vastineen johdosta alkavassa käsittelyssä, tai jos kantaja on pyytänyt, että eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksessa (EY) N:o 861/2007, sovelletaan vaatimukseen, joka ei kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan, vaatimus siirretään käsiteltäväksi asianmukaisessa kansallisessa riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyssä, ellei kantaja nimenomaisesti ole pyytänyt, että asiaa ei siirretä.

3. Jos kantaja on perinyt saatavaansa eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä käyttäen, kansallisen lainsäädännön säännökset eivät vaikuta hänen asemaansa myöhemmissä riita-asiain käsittelyissä.

4. Asian siirtäminen 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun riita-asiain käsittelyyn tapahtuu määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

5. Kantajalle on ilmoitettava, onko vastaaja antanut vastineen sekä siirretäänkö asia 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla riita-asiain käsittelyyn.”

3) Korvataan 25 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettua riita-asiain käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntimaksut ovat jäsenvaltiossa yhtä suuret tai korkeammat kuin eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä aiheutuvat maksut, eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastustamisen vuoksi aloitetusta riita-asiain käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntimaksut eivät saa kokonaisuudessaan olla suuremmat kuin maksut riita-asiain käsittelystä, jota ei ole edeltänyt eurooppalainen maksamismääräysmenettely kyseisessä jäsenvaltiossa.

Vastustamisen vuoksi 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti aloitetusta riita-asiain käsittelystä ei saa periä jäsenvaltiossa ylimääräisiä oikeudenkäyntimaksuja, jos tällaisesta käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntimaksut ovat kyseisessä jäsenvaltiossa alhaisemmat kuin eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä perittävät oikeudenkäyntimaksut.”

4) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 31 artiklan mukaisesti liitteiden I–VII muuttamiseksi.”

5) Korvataan 31 artikla seuraavasti:

”31 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 13 päivästä tammikuuta 2016 määräämättömäksi ajaksi 30 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 30 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 30 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 14 päivästä heinäkuuta 2017 lukuun ottamatta 1 artiklan 16 kohtaa, jolla muutetaan asetuksen (EY) N:o 861/2007 25 artiklaa ja jota sovelletaan 14 päivästä tammikuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä joulukuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. SCHMIT